

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	12
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	20
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	22
PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ.....	23
ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	24

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 101/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie z art. 305² k.c. o ustanowienie służebności przesyłu ulega przedawnieniu?”

III CZP 102/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wspólnik spółki jawnej odpowiadający z mocy art. 22 § 2 k.s.h. w związku z art. 31 k.s.h., majątkiem osobistym za długi spółki, który spełnił świadczenie na rzecz wierzyciela spółki, może w oparciu o art. 376 k.c. żądać od pozostałych wspólników zwrotu w częściach równych nie tylko tego świadczenia, ale także zwrotu kosztów procesu wytoczonego przeciwko niemu przez wierzyciela spółki, jak również kosztów postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku wierzyciela spółki przeciwko niemu jako wspólnikowi czy też koszty te stanowią jego dług osobisty?”

III CZP 103/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy stronie przysługuje zażalenie na orzeczenie w przedmiocie częściowego umorzenia postępowania zawarte w wyroku w

przypadku zaskarżenia przez tę stronę wyroku apelacją w części rozstrzygającej sprawę merytorycznie?”

III CZP 104/12

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest dopuszczalne założenie księgi wieczystej w celu ujawnienia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu znajdującego się w budynku posadowionym na nieruchomości gruntowej, do której spółdzielni mieszkaniowej nie przysługuje własność ani użytkowanie wieczyste?”

III CZP 105/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest dopuszczalne zażalenie na postanowienie uchylające postanowienie Sądu w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym?”

III CZP 106/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku, gdy jedna ze stron składa drugiej stronie oświadczenie o potrąceniu szeregu swoich, oznaczonych wierzytelności z szeregiem oznaczonych wierzytelności, które ma wobec niej kontrahent, bez wskazania, w jaki sposób powinny one być z sobą potrącone, należy stosować wówczas przepis art. 503 k.c., czy też uznać, że takie oświadczenie jest bezskuteczne?”

III CZP 107/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sytuacji, gdy wykonawca uczestniczący w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego poweźmie wiadomość o okolicznościach stanowiących podstawę wniesienia odwołania przed przesłaniem przez zamawiającego informacji o kwestionowanej czynności, bieg terminu do wniesienia odwołania liczy się według zasad określonych w art. 182 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177)?

2. Czy w sytuacji odrzucenia przez Krajową Izbę Odwoławczą spóźnionego odwołania rozstrzygnięcie w przedmiocie oddalenia skargi zapada w formie postanowienia?”

III CZP 108/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wspólnik spółki jawnej odpowiadający z mocy art. 22 § 2 k.s.h. w związku z art. 31 k.s.h., majątkiem osobistym za długi spółki, który spełnił świadczenie na rzecz wierzyciela spółki, może w oparciu o art. 376 k.c. żądać od pozostałych wspólników zwrotu w częściach równych nie tylko tego świadczenia, ale także zwrotu kosztów procesu wytoczonego przeciwko niemu przez wierzyciela spółki, jak również kosztów postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku wierzyciela spółki przeciwko niemu jako wspólnikowi czy też koszty te stanowią jego dług osobisty?”

III CZP 109/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 z późn. zm.) znajduje zastosowanie w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela, w sytuacji gdy będący podstawą egzekucji nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym utracił moc po wszczęciu egzekucji a przed złożeniem przez wierzyciela wniosku o umorzenie postępowania?,

2. W razie odpowiedzi pozytywnej, czy w sytuacji opisanej w punkcie 1 zachodzi podstawa do obciążenia wierzyciela opłatą stosunkową wskutek niecelowego w rozumieniu art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 z późn. zm.) wszczęcia postępowania egzekucyjnego?”

III CZP 110/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku, gdy zaktualizowana wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego przewyższa dwukrotność wysokości dotychczasowej opłaty rocznej, zdanie drugie i trzecie art. 77 ust. 2 a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 115, poz. 741 z późn. zm.) należy rozumieć w ten sposób, że:

– w drugim roku od aktualizacji użytkownik wieczysty wnosi opłatę stanowiącą sumę dwukrotności dotychczasowej opłaty rocznej i połowy nadwyżki ponad dwukrotność dotychczasowej opłaty, zaś w trzecim roku od aktualizacji opłatę stanowiącą sumę opłaty ustalonej w drugim roku (tj. dwukrotności opłaty rocznej dotychczasowej powiększonej o połowę nadwyżki) i drugiej połowy nadwyżki, ponad dwukrotność dotychczasowej opłaty, czy też, że

– w następnych dwóch latach od aktualizacji użytkownik wieczysty wnosi opłatę stanowiącą sumę dwukrotności dotychczasowej opłaty i połowy nadwyżki ponad dwukrotność dotychczasowej opłaty,

czy też, że

– w następnych dwóch latach od aktualizacji użytkownik wieczysty wnosi opłatę stanowiącą sumę pełnej wysokości zaktualizowanej opłaty rocznej i połowy nadwyżki ponad dwukrotność dotychczasowej opłaty?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 72/12 – z dnia 6 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Osoby uprawnione do lokalu socjalnego, o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.), w okresie od wygaśnięcia stosunku najmu do uprawomocnienia się wyroku eksmisyjnego opłacają odszkodowanie według zasad określonych w art. 18 ust. 1 i 2 przytoczonej ustawy.

III CZP 76/12 – z dnia 6 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Do umowy darowizny nieruchomości stanowiącej własność powiatu, zawartej bez wymaganej do jej ważności zgody rady powiatu (art. 13 ust. 2a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami; tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.), ma zastosowanie art. 103 k.c.

III CZP 79/12 – z dnia 12 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy wierzyciel, który uzyskał ochronę w trybie art. 532 k.c. uczestniczy w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości przed wszystkimi wierzycielami osoby trzeciej i czy w takim przypadku konieczne jest zachowanie przez niego terminu wy-

nikającego z art. 1036 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 20 lutego 2011 r.)?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 80/12 – z dnia 12 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Osoba powołana do wykonywania funkcji syndyka na podstawie art. 25 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji syndyka (Dz. U. Nr 123, poz. 850 ze zm.), która nie uzyskała licencji syndyka do dnia 25 października 2010 r. nie traciła z tego powodu uprawnień do dalszego wykonywania funkcji syndyka w postępowaniu upadłościowym, w którym powierzono jej wykonywanie czynności. Sprawowanie przez taką osobę funkcji syndyka w postępowaniu upadłościowym obejmowało także uprawnienie do występowania w imieniu masy upadłości w postępowaniu sądowym.

III CZP 81/12 – z dnia 12 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Od wniosku o wpis w księdze wieczystej prawa użytkowania wieczystego gruntu i prawa własności posadowionych na nim budynków pobiera się opłatę stałą określoną w art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) od wniosku o wpis każdego z tych praw.

III CZP 82/12 – z dnia 12 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Prawo głosu wynikające z udziału w nieruchomości wspólnej
związanego z odrębną własnością lokalu przysługuje niepodzielnie
współwłaścicielom tego lokalu.

III CZP 83/12 – z dnia 12 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Wykreślenie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z Kra-
jowego Rejestru Sądowego po wytoczeniu przez wspólnika na jej
rzecz powództwa na podstawie art. 295 k.s.h. nie uzasadnia umo-
wienia postępowania z powodu niedopuszczalności wydania wyro-
ku.

III CZP 84/12 – z dnia 20 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Uchwała zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną od-
powiedzialnością sprzeczna z zasadami współżycia społecznego
narusza dobre obyczaje w rozumieniu art. 249 § 1 k.s.h.

III CZP 87/12 – z dnia 20 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu:

„Czy oświadczenie darczyńcy o uchyleniu się od skutków
prawnych złożonego pod wpływem błędu oświadczenia woli o prze-
niesieniu własności nieruchomości zawartego w umowie darowizny
(art. 88 k.c.) stanowi podstawę do ujawnienia go jako właściciela w
księdze wieczystej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**III CZP 89/12 – z dnia 20 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach:**

„1) Czy złożenie przez spadkobiercę ustawowego – w toku postępowania o zmianę stwierdzenia nabycia spadku – w terminie otwartym dla tego spadkobiercy oświadczenia o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza wywołuje skutki, o których mowa w art. 1016 k.c. w stosunku do tych spadkobierców ustawowych, którzy w otwartym dla siebie terminie nie tylko nie złożyli żadnego oświadczenia w przedmiocie nabycia spadku, ale dodatkowo w pierwszym postępowaniu o stwierdzeniu nabycia spadku traktowani byli jako osoby przyjmujące spadek wprost na podstawie art. 1015 § 2 k.c., a w przypadku pozytywnej odpowiedzi na to pytanie:

2) Czy podstawą powództwa opozycyjnego z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. spadkobiercy dłużnika przeciwko któremu wydany został tytuł egzekucyjny zasądający od niego na rzecz wierzyciela dłużnika określoną kwotę bez zastrzeżenia o prawie powoływania się w postępowaniu egzekucyjnym na ograniczenie odpowiedzialności (art. 319 k.p.c.) może być zdarzenie polegające na tym, że po wydaniu przeciwko niemu klauzuli wykonalności (tytułu wykonawczego) ujawnił się spadkobierca dłużnika, który złożył oświadczenie o przyjęciu spadku po nim z dobrodziejstwem inwentarza – w terminie określonym w art. 1015 k.c., następnie doszło do zmiany dotychczasowego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, w wyniku którego do dziedziczenia doszedł nieujawniony w poprzednim postępowaniu wyżej wymieniony spadkobierca?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 90/12 – z dnia 20 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

„Czy na skutek zlecenia realizacji zadania z zakresu pomocy społecznej na podstawie art. 12a ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 ze zm.), pomiędzy powiatem a podmiotem wskazanym w tym przepisie, powstawał stosunek zlecenia w rozumieniu art. 734 i nast. k.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 93/12 – z dnia 20 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Artykuł 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) – w brzmieniu sprzed dnia 11 lutego 2012 r. – nie wyłączał z zakresu ochrony ubezpieczeniowej zadośćuczynienia za krzywdę osoby, wobec której ubezpieczony ponosił odpowiedzialność na podstawie art. 448 k.c.

III CZP 94/12 – z dnia 20 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Artykuł 7 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz. U. Nr 97, poz. 1051 ze zm.) nie stanowi źródła prawa podmiotowego dla osób fizycznych w nim wymienionych ani obowiązku wydania odrębnych przepisów, o których mowa w tym artykule.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 59/12 – wyrok z dnia 6 września 2012 r.

Artykuł 7 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz. U. Nr 97, poz. 1051 ze zm.) nie stanowi samodzielnej podstawy roszczenia o zapłatę rekompensaty. Niewydanie odrębnych przepisów, o których mowa w tym artykule, nie uzasadnia również odpowiedzialności Skarbu Państwa za tzw. zaniechanie legislacyjne.

I CSK 145/12 – wyrok z dnia 25 października 2012 r.

Jaz wodny, wybudowany na podstawie pozwolenia wodnoprawnego na dnie rzeki przez użytkownika wieczystego gruntu, pozostaje własnością tego użytkownika także w razie zrzeczenia się przez niego prawa wieczystego użytkowania.

IV CZ 147/12 – postanowienie z dnia 7 listopada 2012 r.

W postępowaniu zażaleniowym prowadzonym na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. Sąd Najwyższy kontroluje jedynie, czy sąd drugiej instancji prawidłowo zakwalifikował określoną sytuację procesową jako odpowiadającą przyjętej podstawie orzeczenia kasatoryjnego.

II CSK 116/12 – postanowienie z dnia 14 listopada 2012 r.

Spółdzielnia będąca właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości jest legitymowana do złożenia wniosku o zało-

żenie księgi wieczystej dla przysługującego innej osobie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu położonego na tej nieruchomości.

III CSK 300/12 – postanowienie z dnia 13 grudnia 2012 r.

1. Przepis art. 207 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym w sprawach, w których skarga kasacyjna wpłynęła po dniu 3 maja 2012 r.

2. W postępowaniu kasacyjnym nie ma zastosowania art. 207 § 3 zdanie pierwsze k.p.c., a zdanie drugie stosuje się wyjątkowo; Sąd Najwyższy może wyrazić zgodę na złożenie pisma przygotowawczego tylko wówczas, gdy strona należycie uzasadni potrzebę jego złożenia.

3. Wniosek o zezwolenie na złożenie pisma przygotowawczego powinien zawierać uzasadnienie.

IV CSK 278/11 – wyrok z dnia 22 lutego 2012 r.

Umowa darowizny jednej z dwóch graniczących ze sobą działek gruntu – stanowiących własność tej samej osoby – objętych oddzielnymi księgami wieczystymi, na których znajduje się budynek mieszkalny, nie jest nieważna z tej przyczyny, że została zawarta bez jednoczesnego podziału budynku.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 26/12

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd Najwyższy jest sądem rzeczowo właściwym, w rozumieniu art. 27 k.p.k. w związku z art. 466 § 2 k.p.k., do rozpoznania zażalenia na zarządzenie prezesa wydane w pierwszej instancji w sądzie okręgowym, odmawiające przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem?”

I KZP 27/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy udział obrońcy na posiedzeniu w przedmiocie dalszego stosowania środka zabezpieczającego (art. 204 § 1 k.k.w. w zw. z art. 22 § 1 k.k.w.) w przypadku obrony obligatoryjnej (art. 8 § 2 pkt 2 k.k.w.) jest obowiązkowy?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 100/12 – wyrok z dnia 3 lipca 2012 r.

Wyrokiem nakazowym można orzec środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 502 § 2 k.p.k.).

V KK 57/12 – wyrok z dnia 5 lipca 2012 r.

Jeżeli sędzia uczestniczy i orzeka w postępowaniu karnym dotyczącym odpowiedzialności określonych osób za czyny, które pozostają ze sobą w związku, to gdy brał on uprzednio udział w osądzeniu spraw niektórych z nich, wyłączonych z danego procesu, nie może być uznany za osobę bezstronną w sprawach pozostałych współoskarżonych, i to zarówno co do tych przestępstw, które mieli oni popełnić wspólnie z osądzonymi już oskarżonymi, jak i w stosunku do innych zarzucanych im czynów, pozostających we wzajemnym powiązaniu.

V KK 354/11 – postanowienie z dnia 5 lipca 2012 r.

Odszkodowania i zadośćuczynienia z racji stosowania środka zabezpieczającego, o jakim mowa w art. 94 § 1 k.k., po uprzednim uchyleniu w trybie wznowienia procesu, orzeczenia sądu o umorzeniu postępowania z uwagi na niepoczytalność sprawcy z zastosowaniem środka zabezpieczającego i ponownym umorzeniu postępowania z uwagi na tę niepoczytalność, ale bez stosowania wskazanego środka, a więc w sytuacji, gdy do umorzenia doszło wsku-

tek tych samych okoliczności, można zasadnie dochodzić jedynie wtedy, gdy uprzednio w postępowaniu wznowionym w kwestii owego umorzenia zostało wykazane, że stosowany uprzednio środek zabezpieczający został orzeczony mimo braku wysokiego prawdopodobieństwa popełnienia przez sprawcę ponownie czynu o znacznej szkodliwości społecznej, a nie jeżeli rezygnacja obecnie z umieszczenia sprawcy w zakładzie psychiatrycznym jest związana z jego aktualnym stanem zdrowia, będącym efektem leczenia psychiatrycznego i brakiem w związku z tym przewidywań zaistnienia wskazanego wyżej niebezpieczeństwa.

III KK 430/11 – wyrok z dnia 21 sierpnia 2012 r.

Sąd pierwszej instancji, wyrokując w trybie art. 343 § 1 – 6 k.p.k. na posiedzeniu, związany jest treścią uzgodnień oskarżonego i prokuratora, poczynionych na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. Sąd nie może więc wydać innego wyroku, niż skazujący ani orzec innej kary lub środka karnego od uzgodnionych przez te strony.

III KK 200/12 – postanowienie z dnia 23 sierpnia 2012 r.

Przesłanie wydanego przez Państwo Członkowskie Unii Europejskiej europejskiego nakazu aresztowania przez dowolne bezpieczne środki transmisji zapewniające zachowanie zapisu pisemnego w sposób pozwalający wykonującemu nakaz organowi sądowemu na stwierdzenie jego autentyczności, jest wystarczające do przeprowadzenia procedury przekazania osoby ściganej.

V KK 208/12 – wyrok z dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd odwoławczy, uwzględniając zarzut obrazy prawa materialnego wysunięty w apelacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego od orzeczenia o karze, zawartego w wydanym w trybie konsensualnym wyroku skazującym (art. 387 § 1 i 2 k.p.k.), nie jest władny do wydania rozstrzygnięcia reformatoryjnego przez zwiększenie dolegliwości karnej wykraczającej poza zakres porozumienia przyjętego na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. przed sądem pierwszej instancji, jeżeli strony tego porozumienia, biorąc w rachubę jego nowe, wynikające z żądania apelacji warunki, ponownie nie wyraziły na nie swej zgody (braku sprzeciwu). W takim wypadku sąd odwoławczy obowiązany jest do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania na zasadach ogólnych.

V KK 419/11 – wyrok z dnia 29 sierpnia 2012 r.

Cywilnoprawne znaczenie „rozporządzenia mieniem” nie determinuje wykładni tego pojęcia na gruncie znamion strony przedmiotowej przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. Ma ono tu bowiem znaczenie swoiste, odpowiadające przedmiotowi ochrony i odnosi się do szeroko postrzeganego stanu majątkowego pokrzywdzonego. Jego niekorzystną zmianę może wywołać rozporządzenie, rozumiane jako każda czynność zadysponowania mieniem, przewidziana przez przepisy prawa, kształtująca określony stan prawny. Czynnością tą może być także rozstrzygnięcie przez sąd w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku. Jeżeli doszło do pominięcia w postanowieniu sądu osoby uprawnionej do dziedziczenia, na skutek przedstawienia fałszywych dowodów przez sprawcę zmierzającego do osiągnięcia korzyści majątkowej, to taki czyn może

stanowić tzw. oszustwo sądowe, wypełniające znamiona przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. Jego specyfika polega na tym, że „osobą” wprowadzoną w błąd i dokonującą rozporządzenia mieniem jest sąd, a pokrzywdzoną osoba, względem której orzeczenie sądu wywołuje niekorzystne zmiany w sytuacji majątkowej.

V KZ 50/12 – postanowienie z dnia 19 września 2012 r.

W sprawach, w których przysługuje kasacja, sąd odwoławczy powinien oprócz poinformowania, że wyrok jest prawomocny, pouczyć strony o tym, że mają co najmniej prawo wnieść kasację do Sądu Najwyższego, i że w tym celu powinny w terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku złożyć do sądu odwoławczego wniosek o doręczenie jego odpisu wraz z uzasadnieniem.

I KZP 11/12 – postanowienie z dnia 29 października 2012 r.

Rozszerzenie interpretacji pojęcia „włamanie” przez przyjęcie, że włamanie to także niedopuszczenie do załączenia się zabezpieczenia przed nieuprawnionym otwarciem pojazdu mechanicznego, jest z punktu widzenia wykładni zabiegiem noszącym w sobie cechy analogii na niekorzyść sprawcy.

I KZP 14/12 – postanowienie z dnia 29 października 2012 r.

1. Artykuł 247 § 1 k.p.k. normuje sytuację związaną z zatrzymaniem osoby podejrzanej, a więc takiej, której nie przedstawiono jeszcze zarzutu popełnienia czynu zabronionego; analogiczną sytuację podejrzanego – osoby, której taki zarzut już postawiono – reguluje art. 75 § 2 k.p.k., stosowany z uwzględnieniem zasady wyrażonej w art. 71 § 3 k.p.k.

2. Decyzja o zatrzymaniu i doprowadzeniu podejrzanego podejmowana przez prokuratora na podstawie art. 75 § 2 k.p.k. (tak jak decyzja o zatrzymaniu oskarżonego wydawana przez sąd) podejmowana powinna być w formie postanowienia; na takie postanowienie prokuratora przysługuje zażalenie; w przypadku, gdy zatrzymanie nie zostało faktycznie dokonane, zażalenie takie może zostać złożone tylko na postanowienie jeszcze wykonalne (przed upływem konkretnej daty, wskazanej jako termin zatrzymania), później staje się bowiem bezprzedmiotowe.

I KZP 16/12 – postanowienie z dnia 29 października 2012 r.

Orzekanie na podstawie art. 206 § 3 k.k.w. w przedmiocie umorzenia kwoty pieniężnej z tytułu środka karnego przepadku korzyści majątkowej należy do kompetencji sądu pierwszej instancji lub innego sądu równorzędnego (art. 2 pkt 1 k.k.w.).

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 3/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy strony umowy o pracę wykonywanej za granicą mogły ustalić, że kwoty zapłaconego przez pracodawcę podatku od wynagrodzenia nie stanowiły części wynagrodzenia pracownika, a zwrot nadpłaconego podatku nie stanowił świadczenia należnego pracownikowi z tytułu stosunku pracy?”

III UZP 6/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ochrona ubezpieczeniowa wynikająca z ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322) obejmuje zdarzenia mające miejsce na terenie zakładu pracy przed rozpoczęciem pracy, czy też te zdarzenia należy uznawać za objęte ochroną z art. 57b ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227)?”

III UZP 7/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres wypłaty ekwiwalentu pieniężnego w walucie – obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy – skutkujący przedłużeniem urlopu bezpłatnego w macierzystym zakładzie pracy odpowiednio do wymiaru nie udzielonego czasu wolnego od pracy przewidziany w § 10 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicę w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (tekst jedn.: Dz. U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101 z późn. zm.) stanowi okres składkowy przewidziany w art. 6 ust. 2 pkt 1a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 3/12 – z dnia 7 grudnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy

Wypowiedzenie umowy o pracę zawartej z prezesem zarządu spółdzielni mieszkaniowej, dokonane po odwołaniu go z tej funkcji, powinno być poprzedzone konsultacją z zakładową organizacją związkową (art. 38 k.p. i art. 52 § 2 Prawa spółdzielczego).

III PZP 7/12 – z dnia 20 grudnia 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Nieprzedstawienie przez zakładową organizację związkową informacji, o której mowa w art. 25¹ ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 ze zm.) powoduje, że nie są wadliwe czynności podjęte przez pracodawcę bez wymaganego współdziałania z tą organizacją, aż do dnia przedstawienia tej informacji.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ

WZP 2/12

Pytanie prawne Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy znamiona przestępstwa z art. 338 § 1, 2 i 3 k.k., w wypadku żołnierza zawodowego, wypełnione mogą zostać wyłącznie w czasie służby regulowanym art. 60 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 ze zm.) oraz wydanym na podstawie art. 60 ust. 5 tejże ustawy rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie czasu służby żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 122, poz. 786) i rozkazami właściwego przełożonego, czy też za czas popełnienia powyższych przestępstw uznać należy również okres wykraczający poza wskazany wyżej czas służby, w szczególności w sytuacji, gdy żołnierz zawodowy nie dopełni obowiązku wynikającego z art. 60a § 1 – 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ani nie zachodzi okoliczność wskazana w art. 60b tej ustawy?”

ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WK 5/12 – wyrok z dnia 9 października 2012 r.

W wypadku warunkowego umorzenia postępowania (art. 66 § 1 k.k.), niezależnie od tego ilu czynów ono dotyczy, oskarżony zobowiązany jest do uiszczenia jednej opłaty w wysokości określonej w art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).